

Előfizetési díj:

Egész évre helyben 5 frt.
Félévre 5 „
Postai küldéssel 6 „
Egyes példány — 15 kr.

Hirdetések jutányos árért kü-
zöltetnek, külön mindannyiszor
50 kr. bélyegdíj fizetettik.

Debrecenben:

A Tudakozóintézet és az „Értesítő” kiadó hivatala létezik Cegléd - Burgundia utszán, a 72-dik számú házban.

Nagy-Váradon:

Előfizetések és hirdetések fel-
vételnek
Kenézy Miklós
Tudakozóintézetében.

DEBRECEN NAGY-VÁRADI ÉRTESSÍTŐ

BIHAR-SZABOLCSMÉGYESI HIRDETŐ.

Kereskedelmi, ipar, gazdaszat és különféle tartalommal.

Külföldre nézve Kiadó-hivatalunk számára hirdetményeket elfogad, Hamburg és Altonában: **Haasenstein** és **Vogler**. —
M. Frankfurtban: **Otto Mollien** és **Jaeger** könyvkereskedése; Bécsben: **Oppetik Alajos** és **J. G. Brauner**.

A vad-leányhoz

cimzett fűszerkereskedő boltban a cegléd-utszán, **decimál-máza, több sulyu mérő-fontok**, egy egészen új festett **tartány** (s tell áge) részenként vagy együtt eladó, ugyszinte több **vasbroncos hordók**. Értekez-
hetni irántok a fent nevezett boltban a tulajdonos **Nagy Ká-
rolyal**. (D. 90. 1.)

Esztergályos-mesterségre

Debrecenben levő helyiségé valamely jó háztól való 13—14 éves fiucska — tanítványul kerestetik. Bővebb tudósítást ad rólla ez „Értesítő” kiadó hivatala. (D. 87. 1—?)

Kereskedő gyakornokul

Debrecenben, egy a főpiacon helyezett fűszerkereskedésbe fölve-
endő 14—15 éves — ügyes ifjucska kerestetik. Értekezhetni
bővebben iránta ez „Értesítő” kiadó hivatalában. (D. 88. 1—?)

TISZTA BÜRKÖNY

valódi Burgundi-répa és Lucerna-magvak, jutányos áron, Debrecenben Posszert János fű-
szerkereskedőnél, — ugyanott finom Érmelléki
ó-borok palackokban és hordó száma, — továbbá
Szegszárdi vörös és valódi Tokaji asszu-bor-
ok olcsón kaphatók. (D. 89. 1—3.)

Vetnivaló köles

kissebb és nagyobb mennyiségben, Széchényi-utszáb-
an az 1811-dik szám alatti házban **Áron Manó** és
társánál kapható. (D. 77. 2—3)

Poloska és Sváb-bogár elleni irtó-szer.

Alóliirt, féregirtási csahatatlantul
sikerés működését ajánlja, oly
móddal, hogy maga felvállalja s
kitisztítja a szobákat, annak falait,
padozatját s ajtókat feleit, a
szobabutorokat. Melynek sikeré-
ről miután már helyben is több
szerencsés próbat tett — kezes-
kedik. Nemkülönbén e biztos
féregirtó-szer minthogy min-
den legkevesb mörög nélkül ké-
szül — tehát hárkinek kiadható

s nálla megkapható, egy nagyobb üveg árra 80 kr — kisebb üveg
árra 40 kr, mimódoni használati utasítást adván rólla.

Továbbá: **patkány és egérvészítő** szerekekkel is foglalkozik
s szinte megrendelésre készít.

E kellemtelen házi vendégektől megszabadulni aka-
róknak nyíelmükbe ajánlja magát.

Debrecen mártiusó. 1864.

Petruska István.

(D. 93. 4.) Lakása Cegléd - Kisdedóvó-utsza 127. szám.

Debrecenben a Főpiacon és Rózsátér szögletén mélt.

Gróf Dégenfeld ház alatt, **legbiztosabb valódi**

ERFURTI VETEMÉNY,

VIRÁG

és

GAZDASÁGI MAGVAK

nagyban és kicsinyben a legjutányosabb áron kaphatók

KONCZ LAJOS

kereskedésében. Vidékröli rendelmények is, bármely
alkalom, vagy postán készpézn beküldés mellett bér-
mentett levélben elfogadódnak és leggyorsabban meg-
küldődnek.

Ugyanazon kereskedésbe egy jó háztól
való ifju **gyakornokul kerestetik.**

Kis bolt Nevelő kerestetés.
bérbeadó.

Cegléd-utszán a 147-dik
szám alatti házáll levő kis
szatótsi bólt pünköstől
kezdve egy mellék szobával
kiadó szatótsi joggal,
vagy a nélkül, értekezni le-
het a jelenleg benne la-
kóval. (D. 86. 1—?)

Alóliirt egy nevelőt keres házá-
hoz, ki a magyar — német —
latin nyelven kívül a héber val-
lásban is képes tanítani, vagy az
utóbbiban csak órát adni.
Debrecen márciusó 1864.

Geiger Manó.

(D. 71. 3—?)

Árverés.

Árverés.

762 P./1864. Sz. k. Debrecen vá-
ros Törvényszéke részéről köz-
tudomásra juttatik, miszerint
Barcza Lajos részére Boros Ist-
ván ellen 160 frt és járuléka
erejéig lefoglalt és meghecsült
Csapó-kerthen lévő 818 □ öl
szőlő, f. évi április 22- s szük-
ség esetében májusó 23-kán
d. u. 3 óraker a helyszínen ár-
verés utján el fog adatni, az ár-
verési feltételek kiküldött tör-
vényszéki jegyző Szabó József
urnál megtekinthetők. Kelt sz.
k. Debrecen város Törvényszé-
kének 1864. évi februáró 24-
dik napján tartott üléséből.
Szabó József, jegyző.

(D. 66. 2—3)

34. V./1864. Rott Elkan deb-
receni lakos részére 700 arft
váltóösszeg s járuléka erejéig
Glauber Fülöp debreceni
lakostól az acsádi és buzitai ha-
szonbéri birtokban bírólag le-
foglalt 845 db, s ugyanaz részé-
re felfoglalt 563 db, összesen
1410 db birkajuhók, 8 db ökor,
több darab lovak, szarvasmar-
hák s gazdasági eszközök f. év
márciusó 29-kén d. e. 10 óra-
ker a helyszínen Acsád köz-
ségben nyilvános árverés utján
kiszépenyűzetés mellett a legbő-
vebb tígórnöknek el fognak adatni.
Kelt N.Kállóban márc. 15. 1864.

Hunyady Sándor,
végrehajtó szolgabíró.

(D. 91. 1—2)

Az állam által biztosított nagy pénzsorsjáték
huzása f. év **március 30-án** történik.

Az összes betétel mintegy

Egy millió taller

mely összesen **17,300** nyerevényre oszlik:

50,000, 40,000, 20,000, 12,000, 8,000,

6,000, 4,000, 3,000, 2,000, 1,000 stb. taller fő-

nyerevényekkel.

Egy eredeti sorsjegy ára . . . **1** frt o. pénz.

Fél **2** „ „

Negyed **1** „ „

Megrendelések az illeték papírpénzben lehet előle-
ges beküldése mellett gyorsan és pontosan teljesítet-
nek; s a nyerevények mint a hivatalos sorsolási jegy-
zék a huzás után azonnal díjmentesen megküldet-
nek. — Alólrít reméltem továbbá, eddigi rendelménye-
ncsim bizalmat továbbra is megtartani, valamint ezáltal
érdeklükben velem újból üzleti érintkezésbe lépni ki-
vánó üzértársaimnak szolgálatajokra lehetni.

Bottenwieser Isidor,

Falurgasse Nro 405 in Frankfurt a. M.

(D. 21S. 1—2)

Vetni való

valódi

BELGA TAVASZ-REPCE,

legjobb minőségű

TAVASZ-ÁRPA,

ugy nemkülönb

REPCE és LENMAG - POGÁCSA

jutányos ár mellett kaphatók:

Spitzer testvéreknél

(D. 68. 3—3)

Debrecenben, Széchenyi-utján.

Egy jó állapotban levő

rőfőskereskedés használatára való

Tartály (Stellage)

eladó. Értekezhetni Piac és Teleky-utsza szögleten

Tátray Kárpát

(D. 78. 2—3)

kereskedésében.

Örök eladás.

B. Diószegen a piacon levő mindenféle ke-
reskedésre alkalmas uradalmi **bólház 6000 fo-**
rintokon o. é. három részletben kifizetés mellett örök-
áron eladandó, melyre nézve a megvásárolni szándé-
kozók a tisztartói irodába magokat jelenteni szives-
kedjenek. B. Diószegen március 2. 1864.

(D. 74. 2—4)

Ur. Tisztség által.

Haszonbéri árverés.

B. Diószeg mezővárosában a méltos ura-
dalmat illető bormérhetési jog, a ven-
dégfogadóval együtt folyó évi áprilishó 24-től
6 évekre terjedő időre, a tisztartói irodában, folyó
évi áprilishó 6-dik napján délelőti 10 órakor tartandó
árverés után a leg többet ígérőnek haszonbérbe ki fog
adatni, mely fentebb kitűzött napra a bérleni szándé-
kozók elegendő bántéppenzel ellátva ezennel meghí-
vatnak. B. Diószegen március 2. 1864.

(D. 73. 2—4.)

Ur. Tisztség által.

Tudomásul!

Alólrít tisztelettel tudatom a t. c. közönség-
gel, hogy nálam mindennemű férfi és női szá-
mak a lapok, a legújabb divat szerinti átalakítás-
ra, nemkülönb tiszlításra a legillendőbb áron
vállaltam. Ugyszinte legújabb divatu mindenféle
kalapok, ugy férfiak- mint nők és gyermekeknek
valók, nagy választékban kaphatók.

Szoboda József,

(D. 80. 2—6)

a fehérlő mellett.

Árverés.

A debreceni kir. váltótörvény-
széknek 1863. évi szeptemberhó
28-án 8724. szám alatti két-
végzése folytán ezennel közhír-
ré tétetik, mikép **B e e s e y K á r o l y**
mint felperes részére,
Sz a b o J ó z s e f mint alperes-
től 345 frt 74 kr váltói tartozás
s járulécai erejéig lefoglalt in-
góságok, nevezetesen házi bűto-
rok, nevezett alperesnek hely-
beli Darabos-utszai lakásán folyó
évi március 23-dik napján d. e. 9
órákor nyilvános ár-
verés után készpenz fizetés-
mellett el fognak adni. Mire a
venni kívánók meghívatnak.
Debrecen márc. 15. 1864.

M o c s y J ó z s e f,

váltótörvényzéki kívül, végrehajtó.
(D. 82. 1.)

Árverés.

278. t. k. / 1864. Sz. kir. Debrecen
város Törvényzéke, mint telek-
könyvi Hatóság részéről közhí-
rre tétetik, hogy özvegy **Tóth**
Istvánné született **Óri Sarának**
fiával **Tóth Istvánnal** közös csa-
pó-utszai külvárosi 2947. sz. a.
lévő s 300 aftra becsült háza,
folyó évi április s szűkség ese-

leben május 20-dik napján d. u.
3 órákor a helyszínen tartandó
nyilvános árverésen bíróság el-
főg adatni. Az árverési feltete-
lek a végrehajtásra kiküldött
törvényzéki Tanácsnok **L a k y**
Imre urnál megtekintethetnek.
Kelt Debrecenben a városi Tör-
vényzékek telekkönyvi Tanácsá-
nak 1864 március 9-kén tartott
üléséből. (D. 84. 1—3)

Árverés.

299. t. k. / 1864. Sz. k. Debrecen város
Törvényzéke mint telekkönyvi
Hatóság részéről közhírre tétel-
tetik, hogy a néhai öz. **Ó k r ó s**
P é t e r né hagyatékaához tartozó
varga-utszai 2101. számú s kül-
ső földjével együtt 2500 aftra
becsült háznak a helyszínen már
harmadizben tartandó nyilvános
árvereltetésére határidőül folyó
évi áprilishó 18-dik napjának d.
u. 3 órája tüzetelt ki. Az árve-
rés feltételek végrehajtásra ki-
küldött törvényzéki Tanácsnok
B a r c s y István urnál megte-
kinthetnek. Kelt Debrecenben
a városi Törvényzék telekköny-
vi Tanácsának 1864 márci-
cius 9-kén tartott üléséből
(D. 83. 1—3)

A beszélő élőfák.

Finn néprége.

olt egyszer egy szegény erdőkerülő. Mint
gyakran, ugy a többek közt történt egyszer,
hogy két kutyájától követtetve, egész nap az er-
dőben barangolt. Végre oly mélyen vágta be ma-
gát az erdő sűrűjébe, hogy reá esteledvén, a sötét-
ség miatt nem tudott belőle kivergődni; elhatároza
tehát az éjt az erdőben tölteni és csak másnap térni haza.
E szándékkal telepedett meg egy nagy vén fenyőfa törzse
mellett, tüzet rakott és magát melengelteni a vidámon lo-
bogó tűzrakás mellé fektült. Midőn így kényen szertnyuj-
tózkodna s szempilláit már alvásra akará zárni, csak hirtelen
emberi hangok üték meg fülét. A fa alattabbságait
ugyanis, melynek törzsénél az erdőkerülő által élesztett
tűz égett, egy nagy erdei kigyó tekerőzte körül s le a-
karván onnan jönni, segítségül hívta a szegény embert,
mert félt az égő tűzrakáson keresztül csuszni. Az erdő-
kerülő igen megdöbbent, midőn a kigyó emberi módon
hallotta megszólalni; de összeszedve minden bátorságát,
innyig válaszolt neki: „Én nem engedhetem, hogy a fáról
lejöjj, mert akkor te engem azonnal kész lennél megölni.”
— „Nem, nem, jó ember, én téged nem foglak bántani—
szólt hízogó hangon a kigyó. — ha te engem leszegetel,
megtanítalak a föld minden teremtményei nyelvét megölni.”
— „Na hát mimódon teljesítesem kívánságodat?” kérdezte
a szegény ember. — „Vágy körül egy ide legközelebb álló
fát — mondá a kigyó — dűcsd azt e fához, melyen én

vagyok s majd szépen lecsuszok rajta.“ — Az ígért jutalom igen megtetszett a szegény embernek, úgy tett mint azt a kigyó kívánta, s erre sértelven kuszott le a földre. A kigyó megtartotta szavát és megtanította az embert minden állatok, fák, füvek sat. nyelvét érteni, megiltotta azonban azt más valakivel közleni, még saját nejevelsem, ellenben azon percben midőn azt mással tudatni fogná, megkelleltik hálnia.

A midőn a szegény ember már minden földi teremtmény nyelvét érteni megtanulta és a kigyó eltávozott, ismét a tűz mellé heveredett, keresztül aludni ottan az éj. De az nem tartott sokáig, mert újra beszédet hallott. A kutyák, urok lábainál szunyadtak, és az egyik mondá a másikhoz: „Máradj te itt gazdánknál és örkődj jű mellette, nehogy a farkasok ide jöven, megegyék; én hazamegyek, mert tolvajok törhetnek a házba, ha ugatást nem hallanak.“ „Helyesen pajtás“ szólott a másik, „eredj, eredj s míg én itt örködök, te őrizd addig otthon a házat.“ — Az ember természetesen mindent jól értett és gondolta: Ez állatok mégis több észszel bírnak, mint az ember sejt-hetné — és egyik kutyáját hazaküldte, miként az úgy is tenni akarta; az ember pedig miután igen fáradt volt, megkiserzte újra aludni.

Már lezárta szemeit s bizonyosan álomra szenderült volna, de a kigyó tanításai által halló érzékei annyira meglinomodtak, hogy a legkissebb nesz is hozzátartott. Így hallott most újra csodaszertű suttogásokat és megértette, mit egy másik fenyő azon fához intézett, mely alatt ő maga nyugvék; a beszéd így hangzott: „Atyafi! jöjj hamar hozzám én mindjárt meghalok, jöjj temetésemre.“ — „Ah én nem mehetek — válaszolt emez — megbocsáss, mert egy éjjli vendég nyugszik gyökereimen.“ — „Oh jér csak jér“ kiáltott a haldokló fa és nyomban reá nagy robajjal izekre törve dőlt a földre, hogy az erdő is viszhangzott belé. „Te is elérted végedet, öreg barátom — szólott megettem a fa — te mindig valamely drága kincset rejtél magadban s most ugyanazon drága kincsedben nyugzol.“ — Az ember még hallotta a néhány szavakat s mert e perctől az erdőben minden nyugodt maradt mely álomba szenderült.

A szegény ember már hajnal hasadtával talpon volt s mindjárt eszébe ötlött a fenyőfák között történt beszélgetés. „Álom volt e vagy valóság“ — gondolta magában, „már csak megnézem mi kincset rejthettek magában azon kidőlt fenyőfa“, ezzel fölkereste a kidőlt fát s ott csakugyan meggyőződött a hallottak igazsága felől, a fa gyökerénél temérdek arany, ezüstből álló kincset, a fa koronáján pedig egy fekete rókat talált. Magához vette mindkettőt s hazasietett; ennek következtében aztán dűsgazdaggá lón. „Na most már nem hiányzik más, mint egy kedves kis feleség, kivel megosszam gazdagságomat“ jártá át fejét a gondolat és csakugyan rövid idő alatt oly szép, csinos kis feleséget szerzett magának, melynek az egész ország sem látta párját.

Igy éltek együtt néhány évig gond nélkül, mindenben bővölködvé, igen holdogul, amidőn egyszer egy reggel a volt szegény de most dűsgazdag ember unalomüzésből szobájá ablakán kitekintett. Ablakához közel igen szép kenderföldje terült, melyen kis madárkák repdestek ide s tova. Ezek közt egy veréb is kis fájával repült a kenderföldre; az anyaveréb a kenderszálak fejéből szedegette a magot, míg ellenben a kis — még igen fiatal verebecske a földről. Az okos anya erre, ily oktatással szólott szülőtjéhez: „Fiascskám, ne edd azon magot, mely a földön van elszórva, szedegésd a kalászközből; a mi a földön el van hullva, az már bizonyosan mérnök, a kalások azonban levágtatnak és orrukn elől el fogják hordani.“

A mint a szegény ember ezt hallotta, jóízűn elnevette magát, felesége pedig, ki közelében kalácsütéssel volt elfoglalva, azt híven, hogy őt neveti ki valamiért, így szólott: „Na mit nevezsz te vén bolond? vajljon mi nevetnivalót találsz rajtam.“ „Hm! én nevetek, mert kell hogy nevessek és okát nem mondhatom meg miér“ válaszolta a férj — „neked semmi közöd hozzá.“ De ki ne ismerné az asszonyokat, lehet e tőlük szabadulni addig,

amig valaminek minden részecskéjét ki nem csikarják férjeikből. Így történt most is. Eleinte szép szavakkal kérte férjét, aztán mindig szébben és jobban — már értem olyan szokott asszonyi modorban: te ilyen, te olyan válogatott kitételekkel — hogy mondaná meg nevetésének valódi okát. A holdog férj, melegegedve feleségének szűnni nem tudó pergő szerszámával, így szólott: „Asszony! hozz számonra tiszta ruhákat s aztán meg fogsz tudni mindent.“ Az asszony elhozta férjének a kívánt ruhákat, ezeket felöltötte s egy lócára, mint a holttesteket szokták kinyújtatni végig fektű. — Az udvarban 50 tyúk és egy kakas volt. „Na — mondá most a szegény ember a lócán nyugtözködva — tereld be ide minden tyukjaidat, hadd lássam meg őket utoljára.“ — Az olvasó tudni fogja miért nem akarta a férj megmondani nejeének nevetése okát, mert azon pillanabban meg kellett volna hálnia; a nő pedig azt hitte, hogy férje mint egyébkor tréfát akar vele űzni, a szobába hajította szárnyasait. A kakas ahogy a szobába lépett, elkezdte azonnal egész büszke döllyfel kotyogni és sokat jelentőleg mondá: „Kok-koko-ko, koo-kokok; lám, nekem 50 feleségem van és mégis tudok mindeniknek parancsolni, a gazdának csak egy van és még sem tudja féken tartani; ezért lesz ő a halál martaléka.“ — A mint az ember ezt megértette, felpattant a lócáról és feleségére kiáltott: Asszony, a kalács megsűlt, itt már semmi dolgod, hord el magad és nézz más dolgot után, különben úgy meglapogatlak — és az ígéretet mindjárt tett is követé; a menyecske azonban jobbnak véltén kevéssel beérni, kiszaladt a szobából és egyéb dolga után látott. Így nem árulta el titkát a szegény ember s így mentette meg életét. Ez időtől fogva a nő nem háborgatta férjét unszólásaival, engedelmes lón s soha nem perlekedvén, még sokat esztendőig boldogul éltek együtt.

(Beküldetett.) Zeyk vidéki színészlő azon említést tesszuk, hogy miután „II. Rákóczy Ferenc“ben mint jutalomjátékban — nem önválaszthatásu darabban léphetett föl — kérjük az igazgatót 2—3 általa kitűzendő darabokban fellépétni — s a körülményekhez képest mint ügyes tagot szerződ-tetni.

MENETREND

a tiszavidéki vaspályán, 1863-dik év December 1-től kezdve érvényes az 186³/₄-dik telihavakra.

I. Kassan és Nagyvárad Felt.		II. Arad Felt.		III. Kassa és Nagyváradtól Pest és Bács felé.		IV. Andrástól Pest és Bács felé.	
Bács ind.	8 óra — perc este	Bács ind.	8 óra — perc este	Kassa ind.	5 óra — perc reg.	Arad ind.	9 óra 30 perc dél.
Pest "	9 " 25 " reg.	Pest "	9 " 25 " reg.	Ferő-Bács "	7 " 23 " "	Gabna "	12 " 3 " "
Czegled "	9 " 27 " "	Czegled "	9 " 27 " "	Miskolcz "	9 " 52 " "	Mező-Túr "	2 " 6 " "
Szolnok "	10 " 27 " "	Szolnok "	11 " 19 " "	Tokaj "	9 " 35 " "	Szolnok "	4 " 22 " "
Pisp.-Ladany "	10 " 26 " dél.	Pisp.-Ladany "	12 " 14 " dél.	Pisp.-Ladany "	12 " 12 " dél.	Czegled étk.	5 " 33 " "
Debreczen "	11 " 26 " "	Debreczen "	12 " 14 " "	Szolnok "	4 " 45 " "	Pest "	9 " 37 " este
Tokaj "	3 " — " "	Tokaj "	5 " 25 " "	Czegled étk.	5 " 41 " "	Bács "	6 " — " "
Miskolcz "	5 " 25 " "	Miskolcz "	7 " 29 " este	Pest "	8 " 37 " "		
Ferő-Bács "	7 " 29 " "	Ferő-Bács "	8 " 50 " "	Bács "	6 " — " reg.		
Kassa étk.	10 " 34 " "	Kassa étk.	10 " 34 " "	Nagyvárad ind.	11 " 3 " dél.		
Pisp.-Ladany ind.	1 " 58 " dél.	Pisp.-Ladany ind.	1 " 58 " dél.	Nagyvárad ind.	10 " 36 " "		
B.-Ufflu "	3 " 13 " "	B.-Ufflu "	3 " 13 " "	B.-Ufflu "	11 " 6 " "		
Nagyvárad étk.	4 " 38 " "	Nagyvárad étk.	4 " 38 " "	Pisp.-Ladany étk.	12 " 48 " dél.		
				Czegled "	5 " 41 " "		